Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách,Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Ngày thứ năm 22 Mars 1934
Mồng 8 tháng hai (âu) năm Giáp Tuất

Lục tỉnh tân văn

Năm thứ 27
Số 4632

GIÁ BÁO
Một năm..... 12$00
Sáu tháng.... 6.50
Ba tháng..... 3.50
Mỗi số..... 0.06

CHỦ NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngợ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON
Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 203

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỢ
Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
« COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ »
9, Rue Tronchet — PARIS (VIIe)

VỀ PHƯƠNG-DIỆN ĐIỀU TRA

Báo chí ta còn khuyết-điểm nhiều lắm

Ở bên Âu bên Mỹ, báo xuất bản hằng ngày thường là cơ quan truyền thông tin tức. Dầu là của đảng phái nào đi nữa, họ cũng chu trọng về thời sự nhiều hơn. Mà đã là một cơ quan thông báo tin-tức thì mỗi khi có xảy ra việc gì ở đâu, tức khắc nhà báo có phái người đi điều tra tận nơi để đó là, kham xét hẳn về viết bài kỹ thuật liền.

Bề trái của mỗi việc gì xảy ra có khi nhà chuyên trách tìm không được lại phải nhờ đến các cuộc điều tra của báo giới để phăng dầu dây mối nhợ nữa. Phần đông các viên phóng sự thường giúp ích cho nhà chuyên trách.

Bởi thế cho nên mỗi nhà báo thường có một đạo binh phóng-sự-viên. Chuyện gì xảy ra ở bến kia trời, họ cũng có thể gởi người của họ đến tận chỗ điều tra được; người được đặc phái đi, đó là tra xét kỹ lưỡng, tận tình chớ không bao giờ làm bướng bỉnh hết. Phải viên của nhà báo nào bất kỳ cũng trọng cái danh dự mà nghề của mình.

Làm phóng-sự viên như Albert Londres được thế-giới tôn-sùng là ông vua phóng sự hà chẳng phải là một sự vinh-diện nhứt đời hay sao?

Hiện thời hễ gọi là báo truyền thông tin tức, thì phải có người đi điều-tra. Sự điều tra là một điều tối cần cho nhựt báo.

Tuy tối cần là đối với ai, chớ đối với mình, đối với báo quốc-âm hình như mấy «ông tướng cầm viết» của ta coi lãnh - đạm bơ thờ. Không phải chúng ta chẳng biết đi điều-tra là một điều có ích lợi cho sự thông báo tin tức; biết lắm, nhưng có nhiều lẽ bắt buộc ta phải kềm sút sự phương-diện điều-tra.

Một lẽ nhà báo của ta nghèo người viết phải ít, thành thử có chuyện gì xảy ra ở đâu xa, không có tiền phái người đi, có phái được cũng chẳng có người đi vì mỗi người đều mắc coi chơn lại nhà báo.

Hai lẽ là trong sự điều-tra nhà làm báo của mình không biết thận-trọng hay làm cẩu-thả cho qua việc rồi chuyện.

Vì-dụ như những chuyện xảy ra chung quanh Saigon đây, mỗi nhà báo thường có phái người lời tận nơi điều-tra. Nói tiếng điều-tra chớ thật tình anh em tới hỏi sở-sja rồi về viết liền lên mặt báo. Bởi vậy có nhiều việc mình biết rõ hết đầu đuôi lắm chớ, thế mà khi xem lại bài kỹ-thuật mình thấy báo nầy viết vầy báo kia nói khác. Báo nào cũng đều thuật «trật chìa» hết thảy!

Chúng ta phải nhìn nhận rằng báo chí ta còn khuyết-điểm về phương diện điều-tra lắm, mà người của ta chưa có người nào gọi là người dư tư cách để đi điều-tra hết.

Tôi xin đem một việc sao nầy, vụ Thị Động tự tử ở cầu Bình-lợi, ra dẫn chứng.

Thị-Động giúp việc cùng một nhà in với chúng tôi, cho nên về tin nầy chúng tôi được biết sớm và biết rõ hơn. Thế mà sau khi chúng tôi đăng tin nầy rồi, có một bạn đồng-nghiệp đi điều-tra về viết sai lắm hết. Tiếng nói là điều tra, chớ sau khi chúng tôi đọc hỏi lại thì không có ma nào đi tận nơi đề hỏi hàn thân nhơn người bạc mạng cả!

Nói chơi đùng, chỉ có bài kỹ-thuật ở bao Công-luận là dựa theo sự thật mà thôi. Còn một tờ báo khác lại dám cả gan viết mấy giòng chữ sau nầy:

Chung quanh vụ Thị-Động tự vận ở cầu Bình-lợi vẫn có nhiều tiếng đồn trái nhau
Kẻ thì bảo Thị-Động chưa có chồng kẻ thì nói Thị-Đặng đã có chồng rồi

Cao-minh-CHIÊM.

(Coi tiếp trượng nhì)

Thiệt là đàn-bà có chồng ăn mặc chà trang nghiêm cho ra vẻ con nhà tử tế, đứng trang điểm tức sẽ qua người ta cười chết?

Thím Chín đang khoái ý cái áo tân ri lắng ca của mình, nghe ông già chồng cằn, không dám cãi sang lại, vì sự bất bình với chồng hằng tiếng Ang-lê.

— *Your father is a damned fool man. How backward oldman!*

Thầy chín gật đầu ừ ử.

Ông thầy thấy chín nghe xong, liếng cây kẹp bắt xuống đất, tui!

— *Ha! Ha!* Ra khôi nhà cả hai đứa.

Dâu con gì mà vậy nà! Ăn quần đỗ sức sẻ, tao cần lại, có dam nói liếng Ang-lê. Ang-Lăc, chẻ tao điên to, muống tao hủ lâu nữa a?

Nè! Đứng thấy tao lôi thôi vậy trồng tuổi đầu, khi nhỏ tao ở bỏi cho Ang-Lê, hai cái tiếng damned fool là điên, với backward là hủ lâu, tao nghe Ang-Lê nó mắng tao nhiều tai rồi, thấy gái tai bậy an quan tao vào đây.

Thôi lỗ vợ chồng thầy chín phải đem phá ở riêng...

PHAN-TRẦN-MINH.

Hội chợ Thủdầumột phải dời ngày lại

Vì một chuyện bất ngờ xảy đến mà hội chợ Thủdầumột, trước định mở cuối tháng nầy, nay phải dời lui tháng sau.

Hội mở cửa trong hôm bữa tới ngày 28, 29, 30 Avril rồi ngày 1er Mai.

Còn đây ngày Thương, hôm sẽ đi ngày quí để sắp đặt mọi công cuộc kiến-trí và tinh-cần ra nhiều cuộc chơi đặc sắc.

Trong cuộc hội chợ Thủ dầumột, có đông đảng chú ý là bao nhiêu đồ kỷ-xảo do những tay kỹ-nghệ trong tỉnh làm đem có chưng bày tại hội Chợ.

Chúng tôi sẽ nói rõ về cuộc cuộc sắp đặt trong cuộc hội chợ nầy.

Trên trời dưới đất

« Tự-do » giá có nửa đồng
Không còn gì cái chôi được nữa, chúng ta đang ở vào thời-kỳ giảm giá.

Như Thiên-Đăng tôi đã nói trong một bài trước, miện thời trăm điều ngoan vật đều giảm giá, sự vật trừu-tượng đến vật cụ thể Đồng bạc, gạo lúa, cuốc xe ngựa tâm trình bạch của con gái, phẩm giá của con người, mỗi mỗi đều rẻ hơn trước. Cho đến chữ tự do cũng không khỏi cái lệ ấy.

Cứ coi cái giá trị của chữ tự-do bảy giờ, Thiên-Đăng tôi phải bươi óc hồi hồi thuở xưa, lên Pháp, họ mắc đầu dư mà đồ ra vì nó như vậy. Tự do giá có mấy đồng đâu!

Người ta, vui thú là ở nơi chỗ được lâu lâu xa nhà một bữa, nhìn cảnh lạ, mắt lạ, hấp thụ một không khí lạ. Nhưng kể không được rời ra khỏi nhà, là những kẻ hết tự do, không khác nào một tên phạm tội với xã-hội, bị giam giữa bốn tấm vách cao nghiệu. « nửa bước ra đi lình phình hầu ». Thế mà có nhiều anh chàng ra khỏi sở làm là đem giam hãm mình vào một tiệm « Công yên khai đàng », nằm khuèo trước một ngọn đèn leo heo, hấp thọ một thứ không khí rằng thơm thì thật có thơm, nhưng chưa đủ các thứ vi-trùng ghê gớm.

Trong cái khám của Á phu dung ấy các bác « tộ-nhơn tình nguyện » mỗi ngày giam hãm mình vào đó hết nửa buổi, có khi lại ở đủ 24 giờ... Một bác tù tôi còn trong mau tới ngày ra khỏi khám đường, bác « tù tội tình nguyện » nầy không mong mỏi gì bác tru-lu mến cái khám của bác. Bác nằm mài ở đó quanh năm suốt tháng. Bác không đi đâu xa non là quanh quẩn tự-do ở nhà, lại sở làm, rồi trở lại đó... Bạn tác rủ rê đi viếng danh lam thắng cảnh, bác lắc đầu. Đi sao xa khỏi khám được mà đi? Ngập chết con gì? Thế là các bác mất cả tự-do, là cái mà Thiên Đăng tôi quyết rằng cho là rẻ mạt nên họ mới đi-mi đi đổi với ngao « cơm đen » như vậy.

Tự-do giá đáng mấy đồng.

Cái thứ người ta không đem ra buôn bán, trừng có tài trời cũng khó mà định giá được. Nhưng cứ coi cái lệ ở « xóm buôn duyên » Tân-Định, mà có nhiều thức giả nói lại cho Thiên Đăng tôi biết, thì « tự-do » giá có nửa đồng — nửa bảo chí mà thôi.

Chị em buôn duyên chia ra hai hạng. Năm các và một đồng. Khách ưa hoa, vào xóm ấy, nếu trả hạng năm các thì mụ hàng hoa đưa cho một xấp hình, phải nhằm mắt rút liều, dụng cảnh hoa nào hưởng cảnh hoa nấy. Còn nếu trả tới hơn năm các thì được tự-do mang cặp kiếng lựa chọn cho tỏ rõ trong xấp hình.

Than ôi! Một vạn lần than ôi! Ai đời chỉ hơn kém năm các bạc, mà lại được cùng không được cái quyền tự-do lựa bạn... nếu có thể gọi là bạn có gái mình quen trong nửa giờ đồng hồ.

Than ôi, hai vạn lần than ôi! Cũng thời người, sửa, họ coi tự-do qui như sanh mạng, nay họ cầm tự-do giá chỉ có nửa đồng, rẻ hơn... một cái quần vải nhỏ.

THUẦN-PHONG.

Thành Thiên tân lộn xộn lắm

Hiện nay ở Thiên-tân có nhiều việc lộn xộn xảy ra tại hàm một « ban thuốc về của người Anh. Linh tàu phải chia súng bắn vào bọn thợ làm reo.

Luật giới-nghiêm đã tuyên-bố khắp trong thành. Các hãm mỏ đều nghỉ việc. Có nhiều người bị thiệt mạng trong lúc lộn xộn.

Di-tượng Cụ Lương-khê

Cụ Phan-tr-anh-Giản là một bực đại thần yêu-nhơn trong lịch-sử Pháp. Việc cận đợi ta, chắc ai cũng nghe tên nhờ tiếng nhưng còn cái lịch-sử và công nghiệp của cụ ra sao thì chư nhậy ai nghiệm cứu cho biết.

Ông trạng-sư Vương quang-Nhường, có thể gọi là nhà sư học xứ ta, trước đây đã có dịp diễn-thuyết ở Vĩnh-long nói về cuộc đi sứ qua Tây của cụ Phan, đến hôm chúa nhựt vừa rồi, ông lại nói về lịch sử cụ Phan nữa. Ông Vương nghiên cứu rất có công phu hai bài diễn thuyết của ông về bực đanh thần nầy thật bổ ích cho sử liệu của ta nhiều lắm.

Ban trị sự Hội Chợ có nghĩ tới nạn «bụi» chăng?

Còn không mấy ngày nữa, hội chợ Tương tế Pháp Việt mở cửa.

Chúng tôi xin có lời hỏi Ban Trị sự: có nghĩ đến nạn «bụi» chăng??

Năm ngoái người vào coi đầy bụi bay lập trời. Đứng ngoài trông vào thấy bụi bay mịt mù. Người đi coi áo quần đều tấm bụi, một mấy mùi mất đều dính bụi đỏ.

Không nói ai cũng biết đầy bụi lên là một cái hại vệ-sinh, thứ nhứt ở chỗ đông nghẹt, rủi người cái không khí chẳng bao giờ trong sạch được.

Ai đi coi về đều hứa ảo hứa quên vì bụi, phải mất mấy ngày tắm rửa mới sạch hết bụi đã bám vô mình lúc vào xem hội chợ và không chừng vì bụi mà phải Bịnh nữa!

Cái hại đã thấy trước mắt đó, chúng tôi xin chờ cho Ban Trị-sự Hội-chợ trả lời về cách « trị bụi».

VIỆT-BẢNG.

Xổ số Quốc-gia
KỲ THỨ TÁM

Những số nào có số Zéro sau chót trúng 2oo quan. Những số nào có hai số 819 ở sau trúng 1o ooo quan. Những số nào có bốn số 5863 ở sau trúng 5o ooo quan. Những số nào có bốn số 6Soo ở sau trúng 1oo.ooo quan. Trong các séries, số 12 616 trúng 5oo.ooo quan. Những số sau nầy trúng 1 triệu quan:

A 36.626 - B 86 789 - J 08 989
J 73 752 - M 1 166 - M 53 758
B 74 615 - U 50 541 - B 69 253
G 36 617 - J 64 814 - L 5 330
M 40 244 - M 93 541 - U 29 254.

Số 75 133, hạng bộ V trúng độc-đắc năm triệu quan.

Nhớ đón xem

Số báo ngày mai sẽ có bài nói về «Cai bai thay tên đầu bò trong giấy khai-sanh».

Cứu sống mạng người ở dọc đường

Chúng ta phải khen tặng cử-chỉ nhơn đạo của một vị cha mẹ dân

Mới hôm vừa rồi, nhơn nghe thấy một câu chuyện hết sức cảm-động, tôi xin thuật ra đây cho đồng-bào biết được cử-chỉ rất đáng khen của một vị cha mẹ dân.

Nhơn đi xem xét dân tình ở miệt Bà quẹo, ông đốc-phủ X. rời le khiếm-ốn của người đi xe hơi dọc đường trông thấy một người đàn bà tay nách đứa con vừa đi vừa khóc. Bửa bé không biểu vì le gì mà trong mình thấy có màu chảy ra đỏ lòm.

Ngài cho ngưng xe lại xét hỏi thì người đàn-bà ấy mới nói rằng tại đưa con ngủ mê tẻ xuống đất gãy lọi tay, nên mới ra nông nỗi ấy.

Ngài hỏi tại làm sao liền khi đó không chở tới nhà thương cho quan thầy cứu cấp. Người me thưa rằng « Vì sợ mất giác ngủ ngon của quan thầy và điều-dưỡng trong đêm hôm khuya khoắc ! »

Lấp tức ngài cho chở về nhà thương Chợ-rẫy cho quan thầy cứu cấp.

Quan thầy nói rằng phải trễ chừng một khắc đồng hồ thì đứa nhỏ ấy không thể nào cứu được.

Lại nghe cách vài hôm cũng nhờ ngài ra ơn mà một đứa nhỏ khỏi chết nữa.

Số là một đứa nhỏ bửa cũi rủi chặt đứt tiệm một ngón tay. Mẫu ra rất nhiều khiến đứa nhỏ bất tỉnh nhơn sự.

Người nhà bỏ rịt sơ sài vì kẻ chết chớ không cứu được.

May sao gặp ngài, ngài đem đi bỏ rịt kỹ-lưỡng và chở đi nhà thương.

Nửa đường nhớ gió mát, đứa nhỏ lần lần tỉnh lại. Phải gặp trẻ ngài thì mạng đứa nhỏ không làm gì cứu được vì đã mất máu nhiều lắm.

Đối với một vị cha mẹ dân mà có cái cử chỉ quá ư nhơn-đạo ấy, tôi không biết lấy lời gì để khen tặng tấm lòng bác-ái nhơn-từ của ngài. *Quá giang khách.*

CÂU CHUYỆN THỨ NĂM

Duyên nợ Ăng-lê

Một câu chuyện, trong ấy không có tình, ái, leo teo lộn xộn, khó là một câu chuyện. « người » cha được.

Tranh không khỏi, kẻ viết mấy hàng nầy phải theo cái lệ ấy, mà khỏi dẫn bằng chữ thương.

Thầy chín Trò và cô tám lìu thương nhau.

Thầy chín yêu cô Tám, cô lìu vì sắc hơn là vì tánh đan dì đảm đương. Thì độc giả tấy đọc chuyện nầy :

∴

Cô tám, chú mẹ Nam-kỳ sang Sanh ca-bo làm ăn, sanh cô ở bến Sanh-ca-bo học hành, vì tuy cô biết tiếng nước nhà, song nam tả vi vậy, có mới bước chơn ra đất Việt lần thứ nhứt : nếu cha mẹ có không buộc bản lỗ lã, thì cô lẻ cô ở bến Sanh ca-bo tới già.....

Thế là cô về Saigon. Chơn mới, chơn rạo, cô đi xách đơn chạy đi xin chỗ làm. Đến hàng buôn Ang-lê nọ, cô đứt đơn nào, gặp ngay lúc ông chủ chánh đang đứng nói chuyện với ông chủ-phó. Ông chủ chánh thâu đơn, coi rồi, sắn dịp trong hàng thiếu người làm, ông muốn mướn. Ông chủ-phó, bật tiếng Ang-lê ra mà với ông chủ chánh :

Ô ! Đàn bà con gái, mướn ích gì !

Cô tám lìu xin lớp lại lần nữa — ở bên Sanh-ca-bo học rằng tiếng Ang-lê, nghe ông chủ phó « ky đa » với ông chánh, đoán thì cô cũng bật tiếng Ang-lê ra gấy lại, đại ý cô hỏi đàn-bà con gái sao tai không nên mướn. Làm được việc thì hỏi chớ, sao lại có phân biệt phe nữ phe nam.

Ông chánh, nghe cô nói tiếng Ang-lê mà hỏi rành rẻ quá, đoán đó qua, bèn mướn cô mỗi tháng 80 đồng..., và còn hứa cho ăn lên là khác. ;

∴

Thầy chín Trò thương cô tám lìu là vì vậy đó, là vì tánh đan dì như kể đó. Nói cho rành, cô duyên nợ hai người có thể gọi là duyên nợ Ang-lê. Thầy chín, tiếng Tổng-mao cũng rành, cũng làm một hàng Ang-lê gần hàng, cô tám làm, nghe anh em thuật câu chuyện trên kia, toc mạch muốn nói chuyện với cô tám cho biết tài học cô tám đến bực nào. Chiều hai người ra sở một lượt, thầy chín bè be theo cô tám, bật tiếng Ang-lê ra. Kế thuật chuyện nầy muốn viết ra đây nguyên văn lời của hai người : song sợ độc-giả ai nào không biết Ang-lê, thường thuật giả viết trung, còn ai nào rành tiếng đây, thấy thuật giả lời cải đổi ra, nên xin phép chi tám ra tiếng Annam dại lý những lời lẽ Ang-lê của hai người trao qua đổi lại.

Thầy Chín : Mời cô uống nước đá.

Cô Tám : ! Vô doan ! Ta hước, ai mà đi uống nước đá, ấy vậy mà, Tránh chỗ tôi đi vè.

Thầy Chín : Thôi mà cô tám : không dấu gì cô lúi gùng cô, .v.v...

Thuật giả đi ngang văn phòng đốc giả hiệu ngang muốn nói gì rồi. Tưởng lời lẽ Ang-lê, song thấy tám cũng lo không ý Annam trần, nghĩa là không nói gì là hơn là. Tôi thương cô.. Cô chưa chồng, tôi chưa vợ .. Tôi nói có làm vợ chồng ...

Thế rồi hai bên yêu nhau.

Mau thật.

Hai người yêu nhau một cách chơn thật. Chẳng bao lâu, cả hai bạo gan thú nhận mối chuyện cho cha mẹ hay, cha mẹ hai bên thuận tình. Thầy chín Trò, có trao lìu thanh vơ chồng chánh-thức.

Duyên nợ Ang-lê ! Ai cũng bảo như vậy. Hai vợ chồng mến nhau, vì có lại cách riêng Ang-Lê là tiếng ở xứ nầy, ít người hiểu cho bằng tiếng Tây. Chỉ có hai vợ chồng biết Ang Lê trong nhứt ý-dành thị cùng thú vị, trên lời, thêm là nhiều tác vơ chồng có chuyện kín, muốn nói với nhau, cứ bật tiếng Ang Lê ra, người nhà không ai hiểu, chỉ nghe « Ang-Lê » có chỉ lời cũng có phần hại.

Muốn hòm no, vợ chồng thầy Chín đi làm về, thay đồ xong, xách ghế ra ngoài sân ngồi chơi, ông thân thầy Chín, một ông lão xin mười tuổi, dáng cầm cây lẹp lum khum bật xìa ở mấy chiếc kiểu Thim Chin (thay lò-cò-Chim Tin) nói chuyện với thầy Chín mà không dè ý gì ông già chồng.

— Ne manh. Tôi nay mình với tôi đi coi hát. Đi tôi bận cái áo tân ri lắng ca, coi tôi re tóc lệch. Đường ngoài tôi hỏi kiểu Espagnole mình coi lịch sự hay không.

Ông thân thầy Chín nghe bèn quở :

Con là đàn-bà có chồng ăn mặc cha trang nghiêm cho ra vẻ con nhà tử tế, đứng trang điểm tức sẽ qua người ta cười chết ?

Thím Chín đang khoái ý cái áo tân ri lắng ca của mình, nghe ông già chồng cằn, không dám cãi sang lại, vì sự bất bình với chồng bằng tiếng Ang-lê :

— Your father is a damned fool man. How backward oldman !

Thầy chín gật đầu ừ ử.

Ông thân thầy chín nghe xong, liếng cây kẹp bắt xuống đất, tui !

— Ha ! Ha ra khỏi nhà cả hai đứa.

Dâu con gì mà vậy nà ! Ăn quần đỗ sức sẻ, tao cần lại, có dam nói liếng Ang-lê. Ang-Lăc, chẻ tao điên to, muống tao hủ lâu nữa a ?

Nè ! Đứng thấy tao lôi thôi vậy trồng tuổi đầu, khi nhỏ tao ở bỏi cho Ang-Lê, hai cái tiếng damned fool là điên, với backward là hủ lâu, tao nghe Ang-Lê nó mắng tao nhiều tai rồi, thấy gái tai bậy an quan tao vào đây.

Thôi lỗ vợ chồng thầy chín phải đem phá ở riêng...

PHAN-TRẦN-MINH.

HỘI CHỢ TƯƠNG TẾ

Nhà khiêu vũ « Moulin rouge »

Tại Paris có một xóm vui hơn hết gọi là xóm Montmartre. Nơi ấy có nhiều nhà hàng đón tiếp nhiều nhà hàng khiêu vũ rất đẹp. Đêm nào cũng có nhiều cô ngồi sau tuyệt sắc hoàn cầu đến đó mà chơi.

Trong mấy nhà hàng khiêu vũ đó, chỉ có nhà « Moulin rouge » là đẹp và danh tiếng hơn hết.

Người ngoại-quốc nào mới tới người Huê-kỳ cũng vậy, hễ đến Paris thì đi đâu cũng như nước vào nhà « Folie Berère » và « Moulin rouge » mà thôi, và mấy anh học sanh xứ ta đây, sang Pháp thì cũng lại đó mà nhảy đầm.

Hôm thứ Tư vừa rồi đây ngày 30 31 Mars và 1 et 2 Avril tại sân C. I. A. vừa có lập ra cái nhà khiêu vũ « Moulin rouge » giống y như bên Pháp, cũng có mời các chàng chàng đủ hạng anh chị lớn lớn theo hầu dưới đây.

Nơi đây cũng sẽ có máy cọ nghe sao của chúng ta lại « Danser » coi như các Jazz band rất hay.

Chỉ tốn có bốn năm đồng mà được gần cả M nimarire.

KERMESSE

NHỮNG SỐ CHO TRÚNG

1 cái xe Citroen.
1 cái Peugeot 201.
1 bộ đồ chơi trái làng «Busse».
1 cái x mây đầu.
2 cái xe mây đạp.
1 cái mây mây.
2 cái mây hát.
1 cái mây chụp bình.

Về phương diện điều-tra

(Tiếp theo trương nhứt)

Bởi thế cho đi làm ăn xa, ở nhà Thị-Định buôn bã lắm, đưa em chồng nghe là một thầy giáo thầy vậy mới nói với chị dâu rằng : « Chị đừng buồn, nếu có tùng rồi chuyện gì, tôi giúp đỡ cho, không sao ».

Em thương chị như vậy là chí tình.

∴

Tình chị em rồi không hiểu sao lại đổi ra cái tình, bậy, cha chị dâu em chồng ấy lén cùng nhau - thế nữ hẹn sông - tường rằng, anh đi luôn Chăng đè anh chồng về, anh về, hai đàng mới ngã ngửa.

Nghĩ ra thiệt xấu hổ trăm đường Thị Định mới nguyền sanh.

Ở là tình người ta đối với nhau. Chưa hiểu thiệt hư thế nào. Nếu quả có như vậy, thì kẻ làm chồng, làm anh khó xử lắm, đến như là tiếng phao đồn tâm-vậy, thì tội-nghiệp cho vong linh của Thị-Định biết bao.

Duy tờ bao nay vì sự thận trọng, cho những điều kể ra trên đây là *lời đồn* nhưng cũng bị phạm vào hai cái lỗi nặng.

Nữa như cho người đi điều tra như báo Công luận, làm gì có những tiếng đồn vô lý vô căn kia! Chuyện khỏi bàn vạch mà không chịu đi điều tra, để viết những tin đồn nhảm thì danh dự nhà nghề đè ở đâu?

Lại nữa đối với người chết phải để lành hồn người ta được bằng an. Dầu trong lúc sanh tiền, có làm điều gì nhơ nhuốc thui hôi đi nữa khi chết rồi, chúng là kẻ sống cũng chớ nên phanh-phui những sự xấu của người ta ra. Huống chi Thị-Định là một cô con gái còn trinh, (theo giấy thầy thuốc đã khám nghiệm) thì những tin đồn sàng kia lại càng không nên đăng lên mặt báo.

Một người đọc báo, chỉ đọc có một tờ báo đó, chỉ cho khỏi họ sẽ có ý chê Thị Định là một cô gái không tốt vì họ tự nghĩ có khói mới có lửa!

Đã phạm đến danh-dự nhà nghề, lại phạm đến danh-giá, phẩm hạnh của người khuất mặt là điều đáng tiếc cho tờ báo kia vậy.

Mong mỏi sao tư nay trở đi, chúng ta chớ nên đăng tin đồn mà hãy điều-tra tận nơi cho kỹ lưỡng.

Thất-nghiệp bên nước Đức

Berlin, 21 Mars. — *Bữa nay bên Đức cử hành một lễ rất lớn để kỷ-niệm ngày nước Đức ra tay chiến đấu với nạn thất-nghiệp.*

Thủ tướng Hitler làm chủ-tịch bữa lễ này. Viên quận trưởng ở Salsbourg khen tặng Hitler là một người thờ chủ-nghĩa xã-hội đáng dân ái đã giúp cho hàng triệu dân Đức có công việc làm và có cơm ăn.

Hiện nay có rất nhiều sở mới mở ra và hơn 130 sở làm việc sẽ bắt đầu khai-phá hàng triệu mẫu đất còn đương hoang vu.

Thủ tướng Hitler đi viếng cảnh sở xong có tuyên bố rằng : Chỉ trong một năm, chúng ta sẽ thành công trong một cuộc đại cách-mạng mà thiệt ý ở chưa có trong lịch sử và thành công một cách rõ ràng không lớn xớn.

Sau 18 năm bị phá hoại, đã đành là phải khó nhọc gắng sức lâu dài song chúng ta có thể giải-quyết vấn-đề được.

Nhà nước không bao giờ trả tiền, phụ cấp cho những kẻ ở không. Sự sanh-hoạt của dân Đức sẽ dễ dàng một khi mà vấn-đề thất-nghiệp đã giải-quyết được.

Trong năm đầu ta sẽ thấy 2.500.000 người thất-nghiệp được có sở làm.

Giấy tí..... ....tin nhiệu

Giải-thưởng « Minerva » ở bên Pháp năm nay lọt về tay cô Michelle Davel tác - giả quyển sách « La fin d'un voyage ». Giải-thưởng nầy tới 5000 quan.

∴

Nhà chuyên - trách đã ra lịnh cho ba vị lương-y khám - nghiệm tử-thi của Stavisky lại một lần nữa, vì người ta nghi có kẻ giết chết Stavisky.

∴

Ai muốn đọc tiểu - thuyết cho hay. Nên xem bộ tiểu - thuyết « Thân lương-tâm » Một bộ tiểu-thuyết tuần-lý mà có lắm chuyện bí ẩn ở bên trong.

∴

Người trúng số độc-đắc Quốc-gia kỳ thứ 8 là một người ở tại thành Paris. Tương tá của anh ta coi như một kẻ bần thần.

∴

Trong hội chợ Tương-tế kỳ nầy mỗi đêm sẽ có cuộc chơi thơ, đề thai vừa thanh-cao vừa lý thú lắm. Người sắp đặt cuộc chơi nầy là ông Võ - khắc - Thiệu. Số báo ngày mai sẽ nói rõ.

Tin buồn

Bổn-báo mới tiếp được tin buồn rằng bà nương-phu Hồ-công-Hoài tức là bà Trần thị - Lai là lịnh đường của ông Hồ - công - Long, thơ-toán Phân-toà ngân-hàng và chánh Hội-trưởng Nam-kỳ thương-nghệ đông-nghiệp tương - tế hội, mới thất-lộc hửa 19 Mars 1934 tại Phú-mỹ tây (Giadinh).

Bà hưởng thọ được 92 tuổi. Lễ tống chung định ngày chúa-nhựt 25 Mars, đúng 8 giờ sáng.

Bổn-báo xin chia buồn cùng tang quyến và chúc cho linh bà siêu thăng tịnh độ.

PHÒNG QUẢNG-CÁO
và
Trường xe hơi
Lấy giấy xe nhỏ 25$ - Xe lớn 35$
Học mau — Giá rẻ
TRỊNH-HƯNG-NGÃU.
95 bis, *rue Lagrandière*, Saigon

Con cò Bài-Lạo chà bán một xu

Thương-mại kế-toán chỉ nam

Là sách dạy làm sổ sách nhà buôn, nhà kỹ-nghệ, nhà làm ruộng v. v. Do ông Commi, tốt-nghiệp trường cao-đẳng thương-mại viết bằng quốc-ngữ có cả chữ Pháp rất rành rẽ để dạy làm sổ sách cho đúng luật nhà buôn lại có cả cách thơ từ giao thiệp của nhà buôn với nhà Băng, sở Bưu điện, nhà Gu, xe hỏa tàu bay v.v. Có cả hình vẽ để dạy tập đánh máy chữ và lối viết quốc-ngữ tắt. Sách in đẹp, giấy tốt giấy ngọt 400 trương. Giá đặc biệt 1$50. Mua lẻ mua sỉ do nơi xuất bản như vầy: Nhi-t-Nam Thư-Quán 104, Hàng Gai Hanoi.

Hãy đòn mua
SAVON MARSEILLE hiệu « LE GAULOIS »
72 phần dầu (72%)
Tốt mà rẻ
Bán là 0$20 một kilo

Chương-trình thi Brevet élémentaire và Brevet d'Enseignement primaire supérieur

Anh em học sanh sắp đi thi bằng Brevet Elementaire và Brevet d'Enseignement primaire supérieur năm 1934 nên mua một bổn chương-trình của Chánh-phủ đã dịch sẵn.

Có chương trình để coi học đi thi để dàng lắm.

Bổn chương trình nầy mới in xong có tử bán tại nhà in *Imprimerie de l'Union 37, Rue Lucien Mossard*. Giá mỗi bổn là ba các.

Cuộc thi sắp chữ

« Sporting Club Type » tổ-chức một cuộc thi sắp chữ, trong Hội-Chợ Tương Tế. Anh em ăn công các nhà in muốn dâng tên xin dự cuộc thi nầy; thì nên viết thơ ngay bây giờ cho :

Nguyễn-thế-Phương
Hội-trưởng S. C. T.
175 Boulevard de la Somme
(Imprimerie Bảo-Tồn)
Saigon

Nghỉ vì sắp - đặt cuộc thi nầy tốn phí rất nhiều, nên định mỗi người dự cuộc phải đóng 1$ 40.

Thuộc địa Nam-kỳ

SỞ QUẢN THỦ ĐỊA BỘ

PHÒNG VẤN MYTHO

Lời rao mời hội tra cứu về các quyền trực tiếp về điền thổ đã cước trong địa bộ cũ của làng Quới-Sơn, tổng Hòa-Quới, (Mytho).

Quan quản thủ địa bộ tại Mytho cho nhơn dân hay rằng đã mở cuộc tra cứu đặng phi-bì đồn các quyền trực tiếp đã cước trong địa bộ cũ của làng Quới-Sơn, tổng Hòa-Quới, (Mytho).

Cuộc tra cứu ấy thi hành theo điều 343 của chỉ dụ ngày 21 tháng bảy tây angsa năm 1925 mà đã có chỉ dụ ngày 23 tháng mười một-La-gia năm 1926 sửa lại và sẽ mở luôn luôn trong một năm kể từ ngày của sổ nhựt báo công vẫn Nam-kỳ, có ấn hành lời rao nầy.

Những người nào mà có cang dự đến thời có phép gởi các lời khai của mình đoán là hữu ích cho quan quản thủ cho đặng làm chắc cuộc hoặc đặng thêm cho đủ, hoặc đặng đối nại các lời cản khai ra trong địa bộ và các tờ khác.

Lời khai nào hay là lời ngăn cản nào gởi sau ngày hai mươi hai tháng ba Langsa năm một ngàn chín trăm ba mươi lăm thì sẽ chẳng đặng thâu chấp.

Tại Mytho ngày hai mươi hai tháng ba Langsa năm một ngàn chín trăm ba mươi bốn.

Quan quản thủ địa bộ,
J. CAVALIÉ.

TỐI NAY

Một viên GRAIN DE VALS

Thuốc nhuận trường làm cho ăn hai lần bằng chất cây cỏ
Sáng mai sẽ thấy kết quả

Của mới Việt-Nam

Anh em nài giống Lạc-Hồng,
Nẫy nầy nội hóa xà-bông nước mình.
Chất làm chắc tạo rất tinh,
Giặt ra nhiều bọt, không nồng, ít hao.
Giá buôn giá bán thấp cao,
Đúng cân đúng lượng chút nào chẳng sai.
Dầu phân chất bảy mươi hai,
Thị-trường nguyên tánh it ai sánh bằng.
Đã trình y viện khán xem,
Mấy phen bằng chứng ban khen rõ ràng.
Không chất độc, không xót không nồng,
Dùng nhiều cho mấy, không phồng da tay.
Thường dùng tắm gội càng hay,
Thơm tho nhuần nhã vật chi sánh cùng.
Đồ điều tẩy uế sát trùng,
Vệ sanh sạch sẽ chất trung đủ điều.
Công phu nghiên cứu tinh thông,
Giặt đồ không nục không tanh lại bền.
Đồng bào xin hỏi chớ quên,
Người mình văn-hiến tử mô,
Chẳng dùng mà biết, không nên phụ phàng.
Giúp nhau kia hỡi đồng-bang!

THUỐC
« VÒNG CẨM-THẠCH »
HẢI THƠM NGON

Hãng I. U. C. I. A. vừa phát-mại thứ thuốc là hiệu JADE (Vòng Cẩm-thạch) hút vừa thơm, vừa ngon, giá bán rất hạ, mỗi bao 20 điếu mà chỉ bán có 5 xu thôi.

ĐỨC QUỐC
Bèn hoả hiệu (ALDA) thắp dầu hỏa
HẠ GIÁ 30 NGÀY
(từ ngày 20 Mars tới ngày 20 Avril)

Đèn hoả Đức-quốc là thứ đèn tốt nhứt trong hoàn-cầu, THỨ HIỆU NÀO CŨNG THIỆT TỐT, cho nên ai cũng thích dùng.

Bổn công-ty tùy theo sở thích của công chúng không kể vốn quyết giúp iều cho đời trong lúc kinh tế không hoàn nầy SẼ ĐỊNH GIÁ BÁN THẬT RẺ trong một tháng để đền ơn quí khách có lòng chiếu cố bổn công-ty bấy lâu.

NAY ĐỊNH BÁN RẺ TRONG MỘT THÁNG KỂ TỪ NGÀY NAY, chư quí vị nào muốn mua xin mời đến sớm. Nếu quá hạng kỳ trong một tháng Bổn công-ty sẽ bán theo giá cũ.

My-Quang & Cie
N° 33 Boulevard Tổng-đốc Phương -:- CHOLON

Hội Vạn-Quốc Tiet-Kiệm
Hội tư dưới quyền kiểm soát Quan Toàn-Quyền Đông-Pháp

28, đường Chaigneau -:- SAIGON

CHO VAY; có thể nhỏ, phó ở thành sau nầy:

Saigon-Cholon
Cantho
Mytho
Bentre-Bienhoa
Nam-Vang
Sadec

Xin viết thơ ngay hay là đến thương nghị với
HỘI VẠN-QUỐC TIET-KIỆM ở SAIGON, PHNOMPENH.
Hội vui lòng tiếp rước và trả lời. Gởi tờ làm mau mắn và tin nhiệm

ĐÒI HỎI CHO ĐƯỢC
Rượu DUBONNET
ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN
Compagnie Optorg. — ROBIN

PHAP HOA VIỆT TỪ THOẠI
法華越辭話

Số 114

SOẠN-GIẢ : Cao-minh-CHIÊM
(Trần-trọng-HẠP

B. — Bu.

Butter : 1 bồi ủng (đón đất, vun đất, vun chơn cây).

Butyreux : nhờ du tánh (thuộc về mỡ sữa).

Buvable : khả ẩm (uống được, nên uống).

Buvard : hấp mặc chỉ bộ (tập giấy chậm).

Papier buvard : lấp mặc chỉ (giấy chậm).

Buvetier : hưu tức thất chi chủ (chủ nhơn trong nhà chứa khách nghỉ ngơi).

Buvette : 1 hưu tức thất (nhà nghỉ); nhà nghỉ chỗ ga xe lửa hoặc chỗ khách nhơn ăn uống tại trường đua bỉ); 2 2 tiểu tửu điếm (quán rượu nhỏ).

Buveur : thị tửu giả, tửu đồ (kẻ hay uống rượu, bọn uống rượu).

Buvoter : tiểu chước (uống rượu ít mà uống hoài).

C — Ca.

Cab : lường luân mã xa (xe ngựa hai bánh).

Cabale : 1 Cựu-ước toàn thơ chi truyền thuyết đích thuyết minh (lời nói rõ về sách Cựu-ước toàn-thơ truyền thuyết); 2 thần thông (phép thuật thông với qui); 3 âm mưu (mưu chước ám thâm); 4 đồ đảng (phe đảng, bọn âm mưu).

Cabaler : 1 âm mưu (mưu chước ám thâm); 2 kết đảng (kết phe đảng).

Cabaleur : 1 âm mưu chi nhơn (người giỏi nghề phù pháp; thầy pháp).

Cabalistique : thần thông (thuộc về phù pháp, phép bùa chú).

Caballero : 1 Tây ban-nha chi hạ đẳng qui tộc (qui-tộc bực chót của nước Tây-ban-nha); 2 kính nể (lời cung-kính).

Cabane : 1 tiểu ốc (lều tranh, chòi, trại); 2 sanh súc bằng (chuồng nhốt súc vật).

Cabaner : trú tiểu ốc (ở chỗi, ở trại, ở lều tranh).

Cabanon : 1 tiểu ốc (chòi nhỏ lều nhỏ); 2 lầu thất (nhà thấp lè-tè); 3 u ám cai lao ngục (ngục tối); 4 phong điện giả chi lâm xá (nhà nhốt kẻ bịnh phung bịnh điên).

Cabaret : 1 tửu điếm (tiệm rượu, quán rượu); 2 trí trà bồi cập gia-phi bồi chi trác-tử (cái bàn để tách uống trà và tách uống trà-phe).

Cabaretier : tửu điếm chủ (chủ tiệm rượu, kẻ bán quán rượu).

Cabas : 1 thành quả chi khuông (giỏ đựng trái cây, thông dụng đó trái); 2 thảo chế cập dụng mao chế chi đại (cái đầy chế bằng cỏ, hoặc chế bằng lông dê).

Cabestan : 1 giáo xa, bàn xa (bánh xe trơn); 2 thuyền nội khi trọng cơ (cái cột trục neo).

Cabine : 1 phòng thương (phòng nhỏ dưới tàu); 2 nhập dục thời thoát y chi thất (cái nhà để cởi áo trong lúc gội tắm).

Cabine de 1re classe : đầu đẳng thương (phòng hạng nhứt dưới tàu).

Cabinet : 1 tiểu thất (phòng riêng, buồng coi); 2 thơ trai (phòng học, thơ phòng); 3 nội-các (tòa nội-các); 4 xí thất (nhà tiêu); 5 bác vật quán (nhà bác vật).

Cabinet d'études : thơ phòng (phòng đọc sách).

Cabinet d'affaires : biện sự phòng (phòng việc).

Cabinet de toilette : phòng trang thái (phòng để trang sức hoặc đồi trang).

Cabinet d'aisances : xí sở (chỗ đi tiêu).

Cabinet noir : thơ tín kiểm tra cuộc (nhà để kiểm tra thơ tín).

Câble : 1 thủy tiềm lâm (dây neo); 2 điện tuyến (dây thép).

Câble télégraphique sous-marin : hải đề điện tuyến (dây thép trầm dưới đáy biển).

Câbleau : nựu miêu lâm (dây neo).

Cabrer : 1 giáo thuyền lâm (xe dây buộc thuyền); 2 do hải đề điện tuyến thông tin (gỡ dây thép ngầm dưới đáy biển thông tin).

Cablogramme : hải đề điện báo tin điện bao chạy dưới đáy biển).

Caboche : đại đầu (lầu lớn); 2 đại đầu chỉ đinh (thứ đinh có đầu lớn).

(Còn nữa).

MỘT CÁI TIN DÁNG MỪNG

DẦU NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG VE NHỎ SẮP RA ĐỜI

Khắp cả Đông-Pháp, ai ai cũng đều biết thứ **Vạn ứng Nhị-thiên-dầu** *của tiệm thuốc* **Nhị-Thiên-Đường** *ở tại Cholon, đường Canton số 47 chế ra là thần hiệu và cần thiết cho mọi người hơn hết. Giá chỉ bán có 0$26 một ve mà thôi.*

Nay nhằm lúc đồ khó, nhiều người túng nghặt, kiếm chẳng ra tiền. Vì sự ích lợi chung nên tiệm **Nhị-Thiên Đường** *mới chế ra* **Vạn ứng Nhị-thiên dầu** *ve nhỏ cũng y một thứ dầu trong ve 0$26 bán tự thuở nay vậy, chỉ bán 0$10 một ve. Tưởng với giá đó người nghèo cũng có thể mua nó mà dùng trong cơn rủi ro bịnh. Thứ dầu này để trong mình cho thường, nó chữa trị về bá chứng rất hay, dùng nó mà cứu cấp những bịnh thình lình thì công hiệu lắm.*

Trong hạ tuần tháng ba tây này thì có thứ **Vạn ứng Nhị-thiên-dầu** *ve nhỏ ra đời nên* **Nhị-Thiên-Đường** *xin cho qui vị hay biết trước, đặng đến chừng đó mua để sẵn mà dùng.*

Hình ve dầu bán 0$26 từ thuở nay

Hình ve dầu nhỏ bán 0$10 sắp ra đời

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

47, Rue de Canton, 47 -:- CHOLON

Giá lúa gạo bắp

Tại Saigon ngày 21 Mars 1934.

Gạo *(Chưa kể tiền thuế, bao lấy luôn—Mỗi tạ 60 kí-lô 700)*

Gạo số 1, 25% tấm	từ 1.68 tới 1.70
Gạo số 2, 40% tấm	từ 1.60 tới 1.62
Gạo số 2, 50 tới 55% tấm	từ 1.53 tới 1.56
Gạo lức 5% lua	từ 1.30 tới 1.33
Tấm số 1 và số 2	từ 1.33 tới 1.36
Tấm số 3	từ 1.02 tới 1.04
Cám trang	từ 0.60 tới 0.70
Cám gạo lức	từ 0.20 tới 0.30

Lúa *(Chở đến nhà máy Cholon, bao lấy luôn— Mỗi tạ 68 kí-lô)*

Lúa xay gạo thượng hạng	từ 1.17 tới 1.19
Lúa xay gạo số 1	từ 1.12 tới 1.14
Lúa số 2, 40% Nhựt-bổn	từ 1.04 tới 1.06
Lúa số 2, 50 tới 55% Java	từ 0.94 tới 0.98
Lúa xấu	từ 0.89 tới 0.90

Bắp đỏ *(Bán tại Cholon 100 kí-lô, giá tháng Avril-Mai 5$30)*

Cuộc chợ đêm Tương-tế

Tại sân Tổng-cuộc Thể-thao Annam ở đường Mayer

Cuộc chợ đêm nầy đến ngày 30 Mars sẽ mở cửa, công cuộc sắp đặt trước đã lâu rồi thì chắc thế nào cũng to tát lắm, có nhiều cuộc chơi không khác nào bên Pháp quốc, và nhiều trò vui đặc biệt còn buôn bán thì rất thạnh mậu.

Do theo cái bản đồ chúng tôi đã thấy thì cuộc sắp đặt thật ngoạn ngạ, bán thị sự nầy quyết làm cho hơn mấy hội chợ đêm hãy lâu nay, cho khán giả không nhầm con mắt và tốn đồng tiền.

Lựa lọc các cuộc chơi nào chưa có, cho lạ con mắt. Nào là: các nhà hí trường, cùng du hí cuộc đều lo làm thêm các công cuộc như: xổ **Suất**, Ảo thuật, Công nghệ, thương, nghệ văn văn... đều cậy mấy vị thông thạo coi xào giúp vào cuộc tổ chức nầy.

Vậy thì thế nào cũng thành sự, mà cũng chắc rằng công chúng sẽ hoan nghinh lắm.

Ngoài bản trí sự ra, đồng bào ở Lục-Tỉnh ai có bày chuyện chi lạ, thì mau mau đến thương lượng với bản trị sự, do nơi số nhà 185 đường d'Espagne Saigon. Đó là nơi hội quán của bản trị sự CHỢ ĐÊM TƯƠNG-TẾ. Xin đồng bào lưu ý.

Hột xoàn A-lơ-măn

Sản bằng hột xoàn thiệt về đủ phương diện, nhứt là về sự trau chuốt khéo, chiếu nhiều và rúng nhắc. Hội xoàn Đức quốc cũng chỉ cho đến thì lấy bửa đặp à ông hư mề, nằm trong đầu bao nhiêu năm nay đối trong lửa cũng không hề kém sắc. Khốn phải hay gì hết, vì xoàn Đức có thể đóng nhiều hột xoàn nhiệt trong nhiều năm cũng được. Từ lớn từ 1/20 cân một carats tới 10 carats, kể luôn 10 cân giá bán mỗi carat 15$). Ai mua từ carats mỗi lần được cho không thêm mỗi carat hết thảy là 4 carats. Nhơn vì ở Penang không có nhà thợ lề là hãng được nên ai muốn mua xin định luôn giấy bạc nhà hàng Đức ấp trong thơ, chi bằng cách đảm bảo (Ai muốn xin kiểu mẫu xin viết thơ cho hãng phát có gửi theo 12 con cò làm tho mới có 2 xu. Catalog e cho không (Viết thơ bằng chữ Pháp hay chữ Hán).

GERMAN DIAMOND COMPANY
PENANG Via Singapore

Trong vùng đất Việt

Nam-kỳ

Thể thao Cần-thơ

Hôm chúa nhựt 18 Mars 1934 vừa rồi tại sân banh Tham-tướng Cantho có một trận đấu cầu kịch liệt Etoile de Cantho với Longxuyên.

Bửa chiều hôm nay trời không mưa, sân khô ráo, mới vừa 3 giờ mà thiên hạ rải rai lần lần vô sân rất đông, kẻ lo kiếm chỗ ngồi, người lo chỏ dưng, đương lọn xọn tăng xăng, bỗng dưng tiếng vỗ tay ốp bốp, mấy quả con nít la om sòm, chừng dòm ra cửa rạo thì thấy một đạo binh cầm đại kỳ mũ áo tăng sọc đỏ lần lần đi vô khán đài. (Ay là chiến tướng Longxuyên đó nghe!) giả làm hoàn ngành vô hàng. Anh em ngồi chuyện vẫn một hồi bỗng nghe tiếng súp lê vừa thổi thì rập vỏ đá lại bên E. Cantho được lịnh chuyền banh quyết đoạt thắng Longxuyên nên hàng tiền đạo bên E. Cantho hăm thành Longxuyên như nước vỡ bờ. Sử được banh giao cho Phu, Phu giao cho Nhẫn. Nhẫn đưa vô Định, Định vừa đá vô gặp sấu Nhỏ ra căng giựt banh đá lên, cứu trái banh rày xuất sắc. Banh vừa lên Xuân bắt giao cho Xin, Xin đem xuống đưa ngan một thanh, Cai bắt banh đưa cho Sang. Sang chạy gần tới một thành thì tế, Kỳ ra giựt đá lên Ánh, Ánh chuyền cho Nhẫn, sấu Nhỏ ra cứu, Nhẫn đưa Phu, Phu rút xuống gặp Nành căng lại Phu đưa cho Nhẫn. Nhẫn thừa dịp không người chạy riết vô cản một thanh đá ngan qua góc mé lập dầu công, làm cho Lành đứng bờ tay chịu thua. E. Cantho 1 Longxuyên 0.

Thua 1 bàn Longxuyên lại càng hăm hai quyết gỡ lại nên chuyền banh coi kịch liệt. Nhơn được banh giao cho Xuân. Xuân đưa cho Xin, Xin chạy riết chặt nhằm gay vô thành, thổ ra cang. Xuân bắt banh lẹ mình lách qua một Hồ, Tai thủ thành vừa ra tiếp Xuân đá ngăn bên góc, lại vo phương đó nổi phải chịu thua. E. Cantho 1 Longxuyên 1.

Đem banh lên đá gần mãng giờ mà chưa phân thắng bại, bên E. Cantho quyết ăn nên kéo rốc binh tướng liền nhứt quyết phá thành Longxuyên nên Thường một mình tung hoành đỡ với giựt banh đem riết xuống qua mặt Lấy cang lướn sau Nhỏ lông vỗ rất mạnh Lành đỡ không động. Trai banh vô trong thành rồi dụng một người khá giỏi ở gần sau với ra, mà gần cuộc ở xa không thấy nên không sup-lê định thấy trai banh ở ngoài ra, trường chưa gọi nên cuộc cang vô 1 thành, trai banh vô luôn, rùi đụng ta, bị phạt không cho ăn. Bên Longxuyên cải không chịu thua bàn định đá, cương người juge debut ra nói lại thì Thường đá đá vô 1 lần rồi, rồi với ra mà giảm cuộc không thấy, kẻ thì đá vô 1 lần thế nhì thì bị phạt. Hai bên cải nhau một hồi thì bên Longxuyên chịu thua E. Cantho 2 Longxuyên 1.

Đem banh lên đá lại không đầy 3 phút đồng hồ thì đá mãng gio thanh ra E. Cantho 2 Longxuyên 1.

Bửa nay bên E. Cantho đá coi tệ hơn mọi lần nhiều lắm. Nếu Định hay thì có lẽ ăn nhiều lắm. Hàng tiền đạo dàng ghi công hơn hết là Nhẫn, Phu và Sử, hàng dưới thì Thường, Tai và Kỳ. Còn bao nhiêu thì thường.

Còn bên Longxuyên hàng trên tạ xuất hay gắt, sang tệ lắm tế hoài con ở dưới có một mình Sáu Nuôi tung hoành không có sau Nhỏ thua nhiều. Nhờ Lành bắt banh dinh thôi thì thua đậm. Temps sau bên Longxuyên coi hóc thêu dượt.

Trịnh-thê-Quê-Sơn.

Trung-kỳ

Hai lớp phạm nhân được ân-xá

Nghệ-an. — Hôm 13-2-34, có một lớp phạm nhân 49 người được thả. Đến hôm chúa nhựt 18-2-34, lại có một lớp 35 người được thả nữa. 35 người nầy toàn là tù chính trị cả trong có một người dân-bà ước ngoài 50 tuổi, quan ở huyện Thanh-chương.

Lại sang hôm 22-2-34, một toán linh khố xanh dẫn về lao Vinh 55 chính trị phạm ở đồn Kim-n an (An-sơn). Số phạm nầy cũng được ân xá. Song không biết vì sao, trong có 10 người vì quan địa-phương không chịu nhận nên ở lao Vinh một hôm, sang ngày mấy người ấy lại phải giải giam lại ở đồn cũ, chỉ có 45 người được tha thôi.

T. V.

Kính cáo độc-giả

Trong trải gần một nay, chúng tôi đã bước đi một khoản khá dật trên con đường cải-cách.

Từ khi cải-cách đến giờ, ngoài số độc-giả hàng năm đã cũng quen biết nơi bản báo lâu rày, của một số bạn đọc bị quí yêu mà giờ thơ lơi khuyến lệ hoặc sự cổ-động quảng cáo, bản báo số độc-giả mới mỗi ngày một càng lên.

Chúng tôi không biết dùng lời lẽ gì cho xứng đáng để mười tạ ơn lòng bạn đọc.

Nhơn nhơn in chúng tôi có bản rất nhiều thơ tường, truyện chúng tôi tiện nghị ra sự tặng sách cho các bạn độc-giả mới.

Xin mua hạn 1 năm, trong một năm, chúng tôi xin tặng không 12 quyển; mua 6 tháng xin tặng 6 quyển và ba tháng xin tặng ba quyển.

Chúng tôi xin tặng không trong năng ba tháng mà thôi.

Bạn đọc nào ở xa, xin gởi tiền mua báo thêm tiền gởi sách. Những sách sẽ hiện cho độc-giả xin kể ra như sau, tùy ý độc-giả chọn lựa.

Nam-kỳ phong tục 1 à 2 - Thơ Lang Chiêu - Thơ Cha mẹ dạy con - Nhơn-điện, nhơn-điện - Thi-văn liên đối 1 à 2 - Tiết-định-Sơn 5, 6, 10, 11 - Tam-quốc 1, 3, 5, 6, 11, 12 au 31 - Võng trung-duyên 1 - Thanh-trì qua-giang 1 à 2 - Phi-Long 1 à 4-7 à 11 - Ngũ-hổ Bình-Á 2, 3, 6, 7 - Tây-dương 1, 2 - Phấn-trang-lầu 1 à 8 - Gió-đàm di sử 1 à 12 - Nam-Phi 2, 3 à 2 - Tiền-căn-báo-hậu 2 à 8 - Sự tích gánc Âu-châu 1 à 6 - Chuyện khoái-hoạt - Sơn Tác - Thiên ác hữu-báo.

Muốn chữa khỏi bịnh Sốt-rét cách-nhật và bịnh

SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC

nên uống thuốc

QUINOFORME

Thuốc-bổ, Thuốc-viên và Thuốc-bánh

Chất hóa học độc-nhất đáng ở trong các thuốc-địa Hui-pháp.

Gửi bán ở các hàng thuốc tây.

Laboral. LACROIZ, 37, Rue Pigal, PARIS

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỒN NẶC DANH PHÁP

Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông Pháp

Vốn 1.000 000 lượng (Thượng-Hải) và 8 000.000 phật lăng đã đóng tất cả

QUẢNG-LÝ CÕI ĐÔNG-PHÁP :- SAIGON số 26, đường Chaigneau

Chi-ngánh ở tại Hanoi, số 53, Đại lộ Francis Garnier

Chi-ngánh ở Nam-Vang: số 94 đường Gallieni

Muốn lập vốn — Muốn lập tư bổn

Muốn để dành ... cho con trẻ ăn học

Thì nên mua vé của hội VẠN QUỐC TIẾT KIỆM :

— *Vé 1.000 đồng — mỗi tháng góp 8 đồng*

— *Vé 500 đồng — mỗi tháng góp 4 đồng*

— *Vé 250 đồng — mỗi tháng góp 2 đồng*

Đăng dự vào. 1. — Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu

2. — Cuộc chia 1/3 tiền lời của Hội, sau khi đóng đặng 2 năm

NÊN LƯU Ý : *Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đăng ... những nơi mà hội chưa có người thay mặt.*

Muốn cho con nít có máu tốt

Phải cho nó uống sữa tốt

Người mẹ lo cho con được mạnh khỏe mau lớn

Phải có sữa tốt nuôi con

MUỐN CÓ SỮA TỐT

NÊN MUA sữa hiệu « **CHIM NHẠN** »

LA MOUETTE

là sữa tốt hạng nhứt

Rất nhiều **CHẤT BỔ**

Dùng thử coi

Một hộp....... **0$25**

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

S. A. au Capital de 120.000.000 Frs

Capital versé : 120.000.000 Frs — SIÈGE SOCIAL

Reserves au 31-12-32 : 125.000.000 Frs. — 96, Bd Haussmann PARIS (VIIIe)

Président Cons d'Adm.on M. René THION DE LA CHAUME

Directeur Général M. PAUL BAUDOUIN

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES PAYS
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKÉOU	CANTHO	NOUMÉA
HONGKONG	HAIPHONG	PAPEETE
— PÉKIN —	HANOI	PONDICHÉRY
SHANGHAI	— HUÉ —	SINGAPORE
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUINHON	
	TOURANE	
	— VINH —	

Correspondants dans le monde entier

Traite toutes opérations de Banque et de change

SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE

Location de Coffres Forts

R. C. N° 1

Bệnh **ho sổ mũi** không chữa **cẩn thận** thành **nguy hiểm.**

Nó lan ra đến ngực ta rồi các cuống phổi của ta phát đau. Lại thêm cái « nóng và lạnh » mà thường hằng ngày ta vẫn sống đội, nên ta lại rẻ mắc bệnh ho sưng cuống phổi nữa. Vậy ta phải tìm chữa ngay đi.

BỆNH HO - SỔ-MŨI

HO NẶNG SƯNG CUỐNG PHỔI

sẽ chữa khỏi hẳn, không có giai giảng nếu lúc ta mới mắc phải (hắt hơi, lợm giọng, ho gió), mà ta giữ gìn ống phổi ta và dùng ngày thứ

THUỐC VIÊN

BRONCODYL

Nhuốt rất rẻ ràng, bất cứ lúc nào cũng được. Ta thấy kiến hiệu ngay : hết ho, khỏi sổ mũi mà lại hết cả thân thể ta được khoẻ mạnh.

Bao dựng bán ở các hàng bào-chế và ở

Pharmacie Centrale J. MUS ở Saigon.

MUỐN trẻ con dạng mở mang.

trẻ con biết đọc trong 60 ngày.

trẻ con thích học trong bước đầu khó khăn.

thì nên mua cho chúng nó một quyển

Tôi đọc nguyên tiếng

Giá mỗi cuốn: 0$20

Có bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của, 57, rue Lucien Mossard — SAIGON

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bò

MỘT TRƯỜNG TƯ LỚN

ECOLE PAUL DOUMER

Enseignement primaire — Primaire supérieur

Mở tại n° 107 Boulevard de la Somme :- SAIGON

Ngày tựu trường : *15 Mars 1934*

a) Có lớp dạy pháp văn buổi tối giá tiền rất rẻ cho học trò đi thi các bằng cấp

1°) Certificat d'études primaires 1$50 mỗi tháng.

2°) Diplôme d'études primaires supérieures .... 2$00 —

3°) Baccalauréat lớp này dạy từng tốp par groupes).

b) Do ông LEURET Cử-nhơn văn chương triết-học, cựu Đốc-học trường Lycéum Hồng Bàng Hanoi đương làm Đốc-học và dịch thân dạy pháp văn

c) Đến Aout 1934 ông Leuret sẽ mở tại Saigon trường LYCÉUM LIBRE PAUL DOUMER dạy đi thi Tú-tài tây

d) Muốn hỏi thể lệ trường xin đến hoặc viết thơ n° 107 Boulevard la Somme-Saigon

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES

Société d'Exploitation des Établissements

BROSSARD MOPIN

Kế nghiệp

Đứng lập từ năm 1909

số 3 đường Lucien Lacouture

CHODUI — SAIGON

E — Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại. Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm. Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hãng sẽ gởi cho.

Dây-thép đề là : (Adresse télégraphique :) MASACIMO SAIGON

VÔ RA THONG THẢ

hãng ở đường L. Lacouture. — Chodui. gần trại linh tập Ô-ma

Sách sắp xuất bản nay mai

«NƯỚC NHỰT MỚI» của tác-giả Nguyễn-Tường là một quyển sách khảo-cứu đủ các vấn-đề thuộc nước Nhựt từ khi duy-tân đến nay, lại tiếp theo quyển «Lữ Trung ký-sự» đã xuất-bản trước ; trong có một thiên nói về cái «mỉm-cười» của đàn-bà Nhựt rất thú-vị. Sách đương in kiểu đẹp, bìa tốt, giá rẻ. Ai muốn đăng quảng-cáo vô sách, mua sỉ và mua lẻ xin gởi thơ cho tác-giả M. Nguyễn-Tường Bangtra Mocay (Bentre).

Minh y du lịch

Ông Đặng thúc-Liêng minh y có tiếng hơn 40 năm nguyên ở Sadec, lên ở Saigon đường Lagrandière số 288 làm thuốc 3 năm rồi.

Nay ông định sẽ đi chơi xa, trước hết đi Lục-tỉnh, sau sẽ đi nơi khác.

Vậy xin anh em chị em ở Lục tỉnh nếu muốn hỏi ông về cách vệ sanh và dưỡng bịnh thời xin gởi thơ cho ông dặn trước để tên họ và cho ở chỗ ở cho rành. Ông sẽ nhân tiện đường ghé thăm chỉ phương-pháp vệ-sanh và dưỡng bịnh cho.

LUÂN-LÝ TIỂU-THUYẾT — Số : 6

Thẩm lương-tâm

của Liễu CHƯƠNG-ĐÀI.

— Bác ba Định lại còn buộc cháu một điều nầy.

— Điều nào cháu nói thử coi ?

Thành-Nam hơi ngần ngại một hồi rồi nói rằng : « Điều mà cháu nói ra đây e khi bất tiện chăng ? Nhưng không lẽ cháu lại đi dấu chú chi những điều rất quan hệ như vậy. Số là cháu có nghe thiên hạ nói rằng chú đã tính đem hết gia tài sự sản của chú để lập một cái nhà thương thí hầu có nuôi con nhà nghèo, những người tàn nguyền và bịnh hoạn. Bác ba Định nghe đồn như thế thì lấy làm bồ nghi, không biết chú có chịu cho cháu hưởng cái gia tài ấy hay chăng ? Vậy thưa chú, chẳng hay tiếng đồn kia có quả thật như vậy chăng ?

Ông Tử-Anh, trong lòng bấn loạn.

— Té ra anh Định hỏi cháu như vậy sao ?

Thành-Nam lắc đầu nói :

— Thật là bác ấy hỏi nhiều cái chướng quá ! Nói cho cùng mà nghe, ai mà vào đây hưởng cái gia tài nầy nếu không phải cháu ? Còn ai mà chú yêu mến hơn cháu ?

Trong lúc chàng nói mấy lời thiết yếu nầy ông Tử Anh trở ra lấy tay bụm mặt, ra dáng nghĩ ngợi vẩn vơ.

— Chú đau lại sao chú ? Hay là cháu có nói điều chi sơ xuất làm cho chú buồn lòng chăng ?

— Chú không đau, mà không buồn, ngặt có một điều muốn tỏ thật cùng cháu.

Thành-Nam với tay lấy ống quẹt đốt đèn và vặn lên tỏ rõ rồi kéo ghế ngồi gần ông.

— Thưa chú, chẳng hay chú muốn tỏ thật điều gì cho cháu biết ?

— Điều chú nói ra đây, có lẽ làm cho cháu đau đớn lắm ! Cứ theo như cháu nói thì sự hưởng gia tài của chú đó chắc không thế nào được. Cháu không phải là kẻ hưởng gia tài của chú đâu.

Câu nói ấy như sét đánh vang tai. Thành-Nam ngẩn người ra một lúc rồi lại hỏi rằng :

— Thưa chú, bộ chú muốn bỏ giểu cháu chăng ? Hiểu chú ới đó chắc là lời nói chơi.

— Cháu ôi ! thật như thế.

Ông Tử-Anh gục mặt vào bàn, trong lòng lấy làm đau đớn lắm.

— Cháu không thể nào tin được điều nầy : hoặc giả cháu có làm điều gì lầm lỗi mà chú đành dứt tình chú cháu chăng ?

— Không ! không ! chú không bao giờ giận cháu, trái lại xưa sau nay vậy cháu vẫn là người chú thương mến lắm.

— Dạ thưa chú vậy thì vì cớ nào ?

Hai người lặng thinh một hồi, ông Tử-Anh mới trả lời rằng :

— Chính là chú dứt cơ nghiệp ... lương ... của chú đó cháu ôi ! Việc ấy cần ích cho tài lợi về sau nầy của cháu lắm.

— Việc cất nhà thương nuôi người tàn tật thì lại có ích gì gì cho chú ?

— Tại họ nghe rồi đồn vậy và ra vậy thôi. Họ làm đó cháu. Chú cũng nghĩ như thế trước kia, nhưng mà... thôi. Gia tài của chú cần phải có một người hưởng.

— Dạ thưa người nào đó chú ?

— Cháu không biết người ấy và cũng không nên biết làm chi ! Cháu nên biết rằng nếu chú làm như là tại trời phát bảo chú phải làm như thế ấy !

Thành-Nam mỉm cười, cái cười nơi khoé miệng.

— Thưa chú, chú chớ tưởng cháu mê mẩn cái gia-tài của chú đâu. Nếu cháu theo gồi nghề nghiệp của cháu trong ít năm, thì cháu cũng sẽ kiếm được số tiền mà chú không cho cháu vậy. Số tiền cháu tạo nên đó sẽ là số tiền thanh bạch hơn số tiền của chú cho. Xin chú chớ âm tưởng cháu ý lại vào chú đâu. Nhưng mà cháu không hiểu ai ... vào trở của chú được. Hoặc có lẽ chú không muốn cho cháu cưới cô Ngọc-Mi. Ôi ! thật mà bây giờ cháu mới biết tánh tình, lòng lĩnh của chú, ai đi đánh lòng nào rẽ thúy chia uyên bây giờ...

Càng nói chừng nào Thành-Nam càng tức la lớn chừng nấy làm cho ông bực mình bảo rằng :

— Cháu hãy bớt cơn giận một chút, chú lấy làm đau đớn mà cho cháu hay như vậy, nhưng...

Thành-Nam vội đứng dậy, nhưng cũng gượng hỏi : « Nhưng sao đó chú ?

— Nhưng vì chú có một cái tâm sự...

Nói đến đây ông Tử-Anh ngã cả người ra, hơi mệt, lòng lên, một chập ông nói với Thành-Nam rằng :

— Không ! không ! bây giờ chú không có thể nào tỏ cái tâm sự ấy đặng, chú còn mệt quá... cháu hãy đi đi... một ngày kia..., chú... sẽ... tỏ cho cháu biết...

— Thôi để cháu trở lại nói cho bác ba Định biết rằng chú chẳng nhớ lời hứa với cháu.

Ông Tử-Anh giận kêu lớn lên :

— Muốn nói gì thì tự ý mầy, mà mầy nhớ nói lời họ đồn đó trái với sự thật.

— Thôi ! mầy đừng có chọc giận tao. Mai đây thế nào tao cũng sẽ bàn tính với anh ba Định về việc hôn nhơn của mầy, mầy đừng có làm rộn tao quá vậy !

— Thôi đi chú !

Chàng nói bơi giận lẫy bỏ ra đi mất.

Ôi ! tiền bạc ! ! ôi bạc tiền ! !

(Còn nữa)

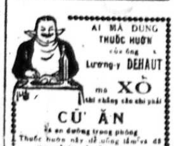

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯỜN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ

CỨ ĂN

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

Directeur-Propriétaire NGUYỄN VĂN THIỆT.

57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

Le Gérant LÂM-VĂN-NGỌ.

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DE [illegible]

CHỮA KHỎI

NHỨC ĐẦU

BỆNH LÂM

ĐỊNH CHỈ

CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nầy nhứt [illegible]

"USINES DE [illegible]

THỨ THUỐC HOÀN BỌC NHỰA

MORRHUOL CHAPOTEAUT

MC-RU'-ON SA BÓ-TÓ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhờm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho lớn.*

Mỗi chai trừ tại đường Vivienne Paris, mẫu bán số 8.

— Tỉ vị được lành mạnh —

NHỜ THUỐC BỘT

CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bết hơi, đi buồn mửa, khi thì than đa khi thì bọc không? Có đau mỏ ác đau bụng, ợ mỏi mệt nhọc, thổ hao chẳng, hơi đem ra nước, có thêm bao nữa? Phải nhớ trong trị rằng thuốc bột *Poudres de Cock* làm cho ra [illegible] qui bà sẽ [illegible]

đau ấy và các chứng bịnh nó làm [illegible] qui ông qui bà chịu nhọc [illegible] vì [illegible] bột *POUDRES DE COCK* [illegible] vì bước lại như [illegible] nay. Uống, thuốc bột *POUDRES DE COCK* [illegible] ăn ngon, vật thực vào mà hóa ra [illegible] dễ, ngủ [illegible] lực phải [illegible] đầu, óc, gan, thận, phế phủ [illegible] thông đồng, tinh thần trăng [illegible] mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà xài [illegible] ông đầu tỉ vì, vẫn [illegible] uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó để mà trị bịnh ấy.

Phải nhớ trong trị rằng thuốc bột *Poudres de Cock* làm cho ra [illegible] qui bà sẽ xài [illegible] Thuốc bột *Poudres de COCK* đựng trong hộp thiếc để bàn trong [illegible] [illegible] tốt và lại chỗ bán [illegible] Tonkin. Thuốc Note

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU

của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ ăn cốt cùng là trán kiện tinh thần, ai kỵ là bao nhiêu cũng tuổi đều uống đặng hết. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy lắm nên thấy ngày xuân đã thốn tâm, hễ uống rượu nầy, vô, thì ắt càng cứ lần lần bành đông mãi mãy nơi tốt cũ như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con mỉ hết phước đau bà, sắt máu, ca huyết bạch, có chửa hưng kẻ bao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, là một đồ sang tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190 192, Rue des Marins, CHOLON

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO

HÃY XÀI CÂU KỸ TÊN : MIDY

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới củ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lỗn số, 8, Đường Vivienne, Paris.

Trong mấy nhứ Thuốc.

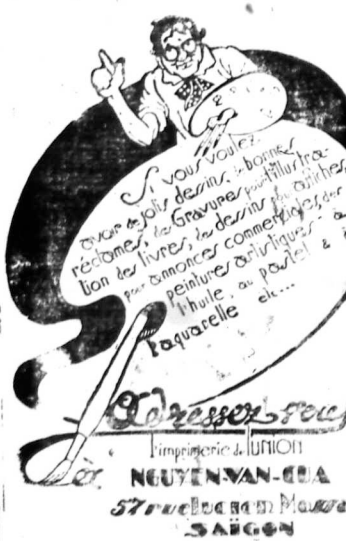

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PILULES PINK

(PILULES PINK)

RẤT THẦN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ YẾU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và tăng nhuận các chất tủy : thuốc ấy làm cho lục [illegible] các người trong đã dày thông suốt và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc *PILULES PINK* [illegible] hàng [illegible] là thuốc để thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phổi [illegible], con gầy mòn, các bịnh nơi thì [illegible] bịnh tủy về [illegible] bịnh [illegible] bịnh-in bịnh nhức đầu, bịnh [illegible] cấu lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây

Bài thuốc chữa bịnh cùi

Vì có nhiều vị đọc giả gởi thư tới xin tải đăng bài thuốc sau đây nên chúng tôi xin đăng tải một lần nữa

∴

Nước ta là một nước nóng nực và ẩm thấp cho nên nhiều người mắc phải bịnh ghẻ chốc ; lại cũng lắm kẻ vì bịnh ghẻ mà mắc bịnh cùi. Bịnh cùi (hủi) sanh ra là bởi vi-trùng Hansen coi K H T C số 16, trương 86 có nói rõ). Bịnh ấy ta thường cho là một bịnh lắt trị thật là một cái tật, ai vô phước đã mắc phải chắc là thiệt đời, hoặc có khi cũng trị được nhưng chỉ làm cho bịnh không phát hiện ra ngoài, mà cái căn bịnh không bao giờ tuyệt được.

Trong y-học giới nước ta đã có vị Đại-phong-tử để chữa cái bịnh nầy, nhưng cũng chẳng ăn thua gì mấy. Sách thuốc đã có câu, cựu lao, cố lại, tử chứng nan y.

Thật khó chữa thay là bịnh cùi mà lại rất hại thay là bịnh cùi.

Cá nguyên bài huốc

Nguyên có một người Âu đến xứ Nam-kỳ chẳng may mắc bịnh cùi. Nương lại may sao nhờ được phương thuốc rất thần hiệu mà trị lành bịnh. Phương thuốc ấy của một người nước ta đi tìm được mà tự trị lấy mình. Sau khi người ấy chết lại tự-truyền cho người khác nay người Ây-Tây đã chữa dứt ann đó, đem phương thuốc trình quan tham-biện tỉnh Sadec, rồi quan Công-sứ ấy lại gởi lên qua Cha Cassaï ở Saigon. Nơi bên ấy đến ở y-sĩ bịnh đem phương thuốc ấy ra cho bịnh nhơn ta uống thử phương ở cù-lao Rồng. Lại có phi một viên thì thuốc ý theo phương pháp mà điều trị. Ba tháng sau viên ấy đã chữa lành được 8 phần trăm (80 %). Vì cái công việc ấy phương thuốc ấy quả hay nên ông Cha Cassaï ở Saigon soạn ra Sách nghe đâu đã có gởi, cho tòa Khâm Sứ Trung-kỳ và quan Y-Chánh thì nghỉ sao. Việc ấy nếu đã công đồn thì hành thì trường về phần nhơn báo cũng nên giúp công mà vì xã hội truyền bá ra cho mọi người được rõ mà dùng, may trừ lưu mỗ cái ác tật, thảo hạnh phúc bổ là bao.

大風子	Đại-phong-tử	60 gr
白本	Bạch-trì bì	40 »
川芎	Xuyên-khung	40 »
陳皮	Trần-bì	40 »
胡椒	Phác-tiêu	40 »
防風	Phòng phong	40 »
荊芥	Kinh-giới	40 »
檜香	Tô-ng-hương	40 »
虎骨	Hổ cốt	40 »
麻皮	Tô-bì	40 »
蒼朮	Pang p ôn	40 »
牛膝	Ngưu tất	40 »
烏烏	Thảo-ô	20 »
苦參	Khổ-sâm	40 »
沉香	Trầm-hương	80 »
遠志	Châu xa	20 »
土伏苓	Thổ phục-linh	3 0 »
烏藥	M-tiên	40 »
川烏	Xuyên ô	8 0 »
白花蛇	Bạch hoa xà	40 »
五爪蟹	Ngũ-trảo-diệp (tục là quan âm. thuốc nam)	10 »
慈悲菓	Tử-bi-diệ (thuốc nam)	80 »
烏梢蛇	Ô-chúy quả tục trái mồ qua. thuốc nam)	80 »
	Cộng	23 vị

Cách bào chế

Các vị thuốc khi đã cân đóng theo cân lượng tá chỉ trên (gr. tức là phân gramme của tây) thời chỉ có mấy vị phải bào chế là

Đại-phong-tử — Dùng lấy bột nó sao cho vỏ vàng rồi tán nhỏ, gói vào khăn ép lấy dầu, để riêng đã ra, chỉ dùng lấy cái bã đã ráo hồ độ dung

[illegible]

một hồi rồi sao lần với cám, xong dùng lấy [illegible] ach-toạt nhỏi.

Thổ-phục-linh. — Đem đồ cho chín rồi xắc mỏng phơi.

Mã-tiền. — Ngâm nước lạnh trong 12 giờ rồi tẩm mật sao vàng và khử thổ

Ngưu-tất. — Đem sao lần với đậu đen.

Bạch-hoa-xà. — Đem tẩm rượu và phơi khô.

Ngũ-trảo-diệp. — Phơi khô rồi chụm sắc nước cho đậm rồi dùng thuốc ấy để trộn lộn mà làm thuốc.

Tử-bi-diệp. — Đem phơi khô rồi sao cho vàng

Ô-chúy-quả. — Sao cho vàng có hột hồ vỏ

Coi hãy nhiều vị phải bào chế còn các vị kia cứ để nguyên chất mà dùng. Trong 23 vị thuốc ấy vị nào phải chế, vị để nguyên-chất đem phải tán riêng từng vị một cho thật nhỏ như bột vậy rồi chế nước Ngũ-trảo diệp vào nhồi cho [illegible] khối lại, lại đem đánh cho một nhuần giống cách làm thuốc [illegible] rồi hoàn lại từng hoàn như [illegible] tiêu đem phơi cho thiệt khô [illegible] vào ve đóng nút cho chắc để đóng. Đừng mỗi ngày một lần [illegible] cho đến 4 hoàn tùy theo bịnh [illegible] nhẹ nhẹ. Uống vào trước khi [illegible] (uống với nước nóng). Chỉ dùng thuốc ấy nội trong 15 lần thì các nơi lở lói hội thui đều thô cả, rồi các máu độc nó tự lại trong đám nổi lên như là mục ghẻ với cương vậy. Khi ấy phải dùng ách ống dác để hút máu độc ra ngoài. Trong cứ uống thuốc ngoài ở dác, ít lâu bịnh giảm mà nội trong vài tháng thời lành giới.

Những vị nên kiêng

Trong khi dùng thuốc thì phải kiêng ăn những vị : trứng gà, bịt gà, thịt bò thịt chim, bò câu, cá đao, cá nhám, lươn, cua đinh (tức là trạnh ba-ba) cá đuối và ả rô.

Những vị thuốc nên phân biệt kẻo lầm

Bạch-hoa-xà. — Là một thứ rắn toàn mình sắc trắng mà có những chấm đen, tỉ ẩn đầu nó có 3 cái lỗ coi con như mũi kim châm vào. Thứ rắn ấy ở sách [illegible]-thảo » có tên, thời ở các vàng thuốc bắc có bán, chẳng phải a một vị thuốc khó tìm và hiếm có đâu mà dùng, chớ nên lầm thứ rắn ấy ấy thứ rắn mai rắn hổ-e.

Ô-chúy quả — Vị thuốc nầy ở sá h [illegible] hải thảo » cũng có, nhưng ít khi dùng, thời các tiệm thuốc bắc thường không bán. Trái ô-chúy hình như cái mỏ chim quạ vậy, sắc nó thâm hột nó như hột đỗ to. Cây ô-chúy là một giống cây leo, là giống là cây cả đâu ; chỉ có [illegible] trái mỏ qua » với « trái qua qua » khác nhau xa.

Các điều đã kể trên nên ghi nhớ thời dùng phương thuốc mới kiến hiệu.

Tô văn-Đức
K.H.T.C.

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ BI-LƠ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Một sáng uống 2 muỗng nhà (muỗng uống cà-phê) thuốc bột nhỏ pha vào nước lã.

Thừa chất ở lá gan
Bịnh táo kết — Bịnh cảm, mồn.
Bịnh ngoài da.
Bịnh ở các xứ nóng

E. DEHAUSSY, là quan đốc-tờ khoa vật-tự, cố nhân khoa-cách-trí. Nguyên làm đầu coi các công việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG BÀO CHẾ TẠI

Le gérant : Pharmacies MUS, SOLBERT, BARBEROUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE.

Các cô có em !
HÃY CHO CÁC EM NHỎ CỦA
QUÍ CÔ ĂN SỮA ĐẶC, CÓ ĐƯỜNG
NESTLE

HIỆU
Con chim
Là một thứ vật thực rất lành.
rất bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 35 đường Mac Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít bằng lối Quốc-ngữ của Bác sĩ Vidal Qui Bà qui Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng !

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG :
Nước xương cốt, bịnh huy nước đái, đau mình nhức gân, đi lợn cợn có cát, đau lắc léo

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ETAT

SEL VICHY-ETAT — Diêm vị rut lấy trong nước mạch chế ra để pha ăn ra nước suối
PASTILLES VICHY-ETAT — Uống hai ba liều, khỏi ăn rồi thì đi tiểu tang
COMPR'MES VICHY-ETAT — Để cho mỗi người làm ra nước mạch hai đó, uống cho ăn mau tiêu

COI CHỪNG LẮM BỊ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

SÁCH RẤT CẦN ÍCH
cho thầy giáo để dạy trẻ em đọc
và cho trẻ em để học tiếng Langsa

của ông A. CHAMBON
Giám-Đốc nội Học-Chánh ở Nam-Kỳ trước

CÓ BÁN TẠI
IMPRIMERIE DE L'UNION
NGUYỄN-VĂN-CỦA
87, rue Lucien Hussard
SAIGON

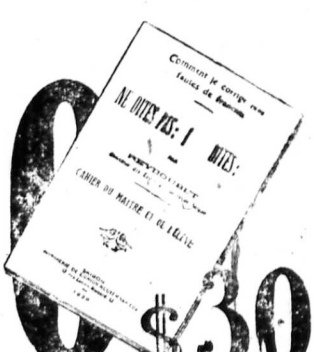

Có bán tại nhà in Union NGUYỄN-VĂN-CỦA
87, Rue Lucien Hussard SAIGON

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN
TRỪ TIỆT BỆNH NGỨA — HẮC LÀO TỨT BỔ V. V.

TA LOC
Máu ta bằng thuốc
SAN-SỞ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỞ
(Salseparaille Parisienne)

Thuốc chuyên môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Hàn tại khắp các hãng bào-chế tây — THANH LƯƠNG — Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne PARIS

...HI BỈ DU (Ici...
THẢM VIẾNG

Nếu nét mặt tươi tỉnh mời được tiếp đãi ăn cần. Nhưng nhiều khi thật là buồn bực Vì bụi bẩm, vì khát nước làm cho ta ngứa ngáy cuống họng Thỉnh thoảng ta ngậm vài viên

KẸO THUỐC WYBERT

Ta sẽ thấy mồn miệng và cuống họng được dễ chịu khỏi khô hao ngay lập tức không những thế mà thôi, ta lại còn ngăn ngừa được những

KẸO-THUỐC WYBERT
Bán tại các hãng bào chế tây và gởi mua tại nhà
Mỗi hộp có hơn 300 viên

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bệnh sẽ khỏi ngay, lại sẽ làm việc dễ giang. Vả, nếu ai nước đau, chóng mặt, mắt ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chế danh rất công hiệu cho các bệnh sau nầy :

Đau-lưng	Nước tiểu đục	Cócântrongbàng-quang.
Bệnh thấp	Sưng bàng-quang	
Đâun-gang-thắt lưng	Quí lợi tiểu	Huyết sấu-sinh
	Sưng-mắt-cá-chân	mước tiểu vẫn

Một hộp 8$50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14$85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hãng bào chế tây và gởi mua tại nhà
H. BINAC, Phone, số 25 Phố Ferdinand, PARIS.

Thuốc mới bài uống vào lỗ miệng, trị
BỊNH TIỀM LA
Uống thế khỏi chích thuốc

A Saigon: L. SARREAU, Pharmacie Normale, J. MUS Pharmacie Centrale

Liêu trai chí dị

Tiep theo

Chuyện
Vương-lục-Lang

Một đêm kia, Hứa ngồi trên thuyền rót rượu uống một mình; xảy có một người thiếu-niên đến, sử dụng xỏ rớ một hồi. Hứa thấy vậy liền rót rượu ra mời uống; rồi mời ngồi luôn xuống đó uống chung với nhau. Đêm ấy không được một con cá nào hết, Hứa lấy làm buồn. Người thiếu-niên ấy vẫy đứng dậy, nói : « Để tôi đi xuống phía dưới giòng nước lùa cá lên cho. » Nói rồi vọt ra đi mất.

Một chập lâu bèn trở lại mà nói rằng. « Cá lên nhiều lắm đó. » Quả nghe cá lên ầm mông tập lốp bốp. Hứa liền vải chài xuống, bắt được hơn vài chục con cá lớn, bỏ đầy gần trọn thuyền.

Hứa mừng rỡ lạ ưa, người thiếu-niên ấy muốn về, Hứa tặng cho cả, người ấy không chịu lấy mà nói rằng : « Tôi mong ơn anh cho tôi uống nồng thường thường; nay tôi mới trả công chút đỉnh có chi mà anh gởi rằng ta ơn; nếu anh chẳng bỏ dọng tôi, thì tự đây chúng ta sẽ thường làm như vậy. » Hứa nói : « Tôi mới đãi anh có một lần nầy, sao anh lại nói tôi cho ơn nồng thường; vậy từ rày sắp lên, nếu anh muốn số cấp lâu dài, thì tôi lấy làm may mắn lắm đó; ngặt tôi hỏi vì không biết lấy chi mà làm tình với anh. »

Hồi thăm qua tên họ, tại người ấy nói mình họ Vương, mà không có danh tự, vậy hẹn gặp nhau thì cứ kêu là Vương-lục-Lang vậy thôi. Nói rồi bèn từ biệt nhau.

Hứa ra bến sau, Hứa bán hết cả rồi mua thêm rượu nhiều, chiều lại ra tới mé sông, thì Lục-Lang đã đến đó trước rồi. Hai người bèn ngồi lại uống rượu với nhau, uống đến chén rồi, Lục-Lang lại đi lùa cá, cứ làm như vậy gần trót nửa năm.

Bữa nọ Lục-Lang vùng nói với Hứa rằng : « Quen biết với nhau chưa được bao lâu, mà tình đồng ruột thịt, không dè mà nay lại phải biệt nhau. » Miệng thì nói mà mặt buồn dàn dụa. Hứa thất kinh, vội và hỏi thăm. Lục-Lang muốn nói rồi lại ninh. Đã hai phen rồi mới nói rằng : « Tình hảo như anh em ta, nếu tôi nói ra, thường anh chẳng không lấy làm lạ; vì nay đã gần biệt nhau rồi, thôi thì tôi nói thiệt cho anh biết cũng chẳng hại gì; tôi đây vốn thiệt là ma, vì nay rượu quá, nên phải tế xuống sông mà chết tại đây, đã mấy năm rồi; xưa nay anh chài ra mà được nhiều đợn kể không đó, là nhờ có tôi đi lùa giùm, cho nên có đến cái ơn mến tiếc anh uống rượu thường hay rót rượu xuống sông mà kêu mời tôi đó; ngày mai nầy tôi đã mãn cái kiếp ấy rồi, sẽ có người thay thế cho tôi đi dẫu thai ; chúng ta còn gần gũi với nhau chỉ có đêm nay mà thôi ; nếu tôi muốn làm. »

Khi Hứa mới nghe nói tri sự bà quá, nhưng nhớ có gần gũi nhau đã lâu, nên cũng nói sự, và cũng than thở một hồi, rồi rót rượu ra mời uống và nói rằng : « Lục Lang hãy uống chén rượu nầy, cho có bạn bọc lâm cái, để biết rằng tình người anh em ta cách biệt nhau. thiệt là đau đớn ; nhưng mà nay anh được nghiệp mấn kiếp thoát, lẽ phải mang giùm cho nhau, nếu buồn mi trai lắc. » Hứa nói vừa rồi lại nói : « Thay thế cho ma là người nào ở đâu ? »

Lục-Lang nói : « Anh hãy coi chừng nơi cho bờ sông nầy, vào lối giờ ngọ, có một người con gái xe sông mà chết chìm, thiệt là người ấy đó. »

Còn đương chuyện vẫn với nhau, bỗng nghe trong xóm, gà đã gáy sang. Lục-Lang đứng rưng rưng nước mắt dặng dặy từ biệt đi liền.

Sáng ra bữa ấy, họ Hứa cứ ở tại ghe mà ngồi, để xem chuyện lạ. Gần bước đau giờ ngọ, quả có một người thiếu-phụ, bồng một đứa trẻ con, đi xuống mé sông, trại chơn té nhào xuống sông, bồ đứa nhỏ trên bờ, tay quơ chơn chối, la khóc om sòm ; người dân-bà ấy cả-buộ cả-nuối dưới sông một hồi, rồi sao lại vợ được cột cần mà leo lên bờ, mình mẩy ướt lợi ngợi, ngồi lại bực đất mà nghỉ một hồi, rồi bồng đứa trẻ con mà đi mất.

Được giây người dân bà mới tế xuống sông đó rồi ; Hứa cũng bắt nhiều, muốn chạy lại mà cứu vớt lên, song nghĩ vì đã là thay thế cho Lục-Lang, nên không đi cứu ; thì ra khi người dân-bà ấy lại lội lên được thì ngại cái lời nói của Lục-Lang không nguyệm.

Tối lại chàng cứ chài theo chỗ cũ, Lục-Lang lại đến mà nói rằng : « Nay cuộng ta lại còn tụ thế với nhau, cho chưa cách biệt. » Hứa liền bội thâm duyên cớ, Lục-Lang nói : « Người đàn-bà ấy đã đến mà thay thế cho tôi, ngặt vì tôi thấy dưa con ôm nhỏ quá, tôi thương xót chẳng cùng, nên thay cho tôi một người, mà bài trừ hai mạng, tại cũng là tôi nghiệp, nên tôi không nỡ bắt ma thế nọ đi ; không biết chừng nào mới có người khác, hoặc là hai anh em ta cải duyên chưa biết chừng. »

Hứa nghe nói rất cảm, bèn nói rằng : « Ấy là cái lòng thảo hiền, trời đất cũng biết cho anh. »

Từ đó anh em thương tụ với nhau như trước.

Cách ít ngày lại đến mà từ biệt nữa. Hứa tưởng sẽ có người nào thay thế hay chăng, thì Lục-Lang nói không phải, vì cái lòng thảo của tôi đó làm trước đó quá thiệt cảm động tới trời, nên nay tôi được phong làm chức Thổ-địa tại xứ Ô-Trần thuộc về huyện Chiêu-Viễn, sơm mai nầy tôi phải đi phó nhậm ; nếu anh chẳng quên nghĩa cố-giao, hãy qua đó thăm nhau một chiều, xin chớ ngại nhọc nhằn. »

Hứa nghe nói mừng rằng : « Anh nhớ chành-trực mà được làm Thần, thì cũng đỗ cho ôi vui lòng, nghĩ vì Thần với người cách nhau, dầu cho tôi chẳng đi mà được mà đến đó, rồi làm sao mà được gặp nhau ? »

Lục-Lang nói : « Anh cứ đi, chớ có lo cản. » Hỏi đó Lục-Lang vẫn cứ đành sinh dận đó cho ở đó bao nhiêu năm rồi đi.

Họ Hứa về nhà, năm sáu tháng-ly, đặng có đi qua phía Đông. Người ấy cười rằng : « Đây mà qua đó, xa hơn mấy trăm dặm đâu cho có xa ấy đi nữa, thì tôi e binh đất trở trở, làm sao mà nói chuyện với nhau cho được. » Hứa không nghe lời, cứ việc tìm qua Chiêu-Viễn, hỏi thăm người trong xứ, qua có chợ Ô-Trần, hễ tìm lần đến đó vào nhà lữ-quan nghỉ ngơi, rồi hỏi thăm miếu thờ Thổ-Địa. Người chủ tiệm thất kinh mà hỏi rằng : « Ông có phải họ Hứa đó chăng ? »

(Còn nữa.)